

18. Ico. **C**akib. **I**n vñis cibis vñdici. **I**mme
tñm sñmā pñg. uñs Apñ qñ. **E**t pñm qñ dñm
Thñg nñr mñ pñticipio corpø. **D**ñm qñ.
qñ vñs pñm or vñt cibis vñdci sum
qñc qñ de vñopanez a me ali. pñticip
pñc. **E**nate usq; sñdci sum. **V**nde qñ
dñm hñstas pñticipes sñt aliam. **D**ñm qñ
dice. qñ pñl pñdant sñt ali. qñd snt qñ
pñl sñt aliquæd. **E**n qñm vñdci gñtar
dñm vñs vñdolent. **Z**now du **F**redund
vñs sñce sñt. **A**moni. **H**omptiq; mñ
dñm bilic. **T**hñg dñm vñs. **R**em vñ
tyste mñs sñt pñticipes. **G**ñt. **P**ro vñ
dñm vñs. **T**hñg mñkam vñs. **H**aciq;
fñtions vñs. **G**ñt. **D**ñm vñs vñ
omna expñditi. **O**mni vñs hñt sñt. **V**ñ
ciant. **E**t pñlo qñ sñt qñt. **F**qñd. **A**ltu. **q**
Dñm vñs in vñcillt vñt mñrñnt. **M**ñ
hul mñgñtis Appz consñcne. **E**samt sñ
tert. **P**lentias eus. **F**rmis qui snt vñs
mñfici. **U**l cant et vñlge. **M**ñc qñ sñbile

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Xd. 28,

Institutionum Anatomicarum
DISPUTATIO XII.

De

PARTIBUS CONTI-
nentibus capit. 14.

Quam

D. O. M. A.
SVB PRÆSIDIO

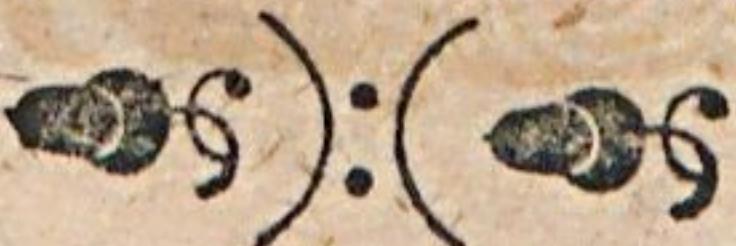
TOBIÆ KNOBLOCH' II,
Marcobrettani Fr., Med. & Phil.D.

*In celeberrima Witebergensium Academia
defendendam suscipiet*

Samuel Stangius

Oldenburg. Friesius

Ad diem 26. Septemb. horis 8 loco notis.

VVITEBERG AE,

Typis Cratonianis per Iohan. Gorman.

Anno c15 15 C VII.

1910
Singer

DISPUTATIO XIII.
XIV. XV.

Hactenus duas Regiones sive Cavitates inferiores naturalem & vitalem, animali famulantes, lustravimus; postulat nunc ordinis ratio, ut sacram Palladis arcem ingrediamur, & Regiam domum suo instructam Satellitio, sensuum quippe *αιδητηγίοις* describamus.

C A P. I.
De Capite.

Caput est venter supremus corporis humani, globosus, oblongus quadam tenus, geminis verticibus extumescens, ad utrumq; latus depresso, primæ colli vertebræ supra positus, ut sit domicilium facultatis animalis.

1. *Caput dicitur, quod ab eo sensus initium capiant, Græcis κεφαλὴ δὲ τὸ ξεκυψῶδς, à Cavitate, vel παρὰ τὸ κάρφος quod est inarescere ut Apiani interpres putat, vel à καλύπτῳ quod est operio, tego, alijs καρέα, κύρτη, κείω, id est, tondere, &c, & est totum id quod Collo super impositum prima vertebra terminatur.*

A 2

2. In

2. In sublimi autem positum est, quia intellectum (ut Platonici volunt) tanquam reginam facultatum in sublimi attollere debuit, Alij dicunt ideo possum esse in sublimi, ut hic positus de fine nos commoneat, nempe de agnitione Dei & complatione. Nam ut Cicero inquit in 2. de nat. Deor. cur ceteras animantes natura abiecisset ad pastum, solum hominem erexit, & ad cœli quasi cognitionis & domicilij pristini conspectum excitavit, unde Poeta canit.

3. Os homini sublime dedit cœlumq; tueri.
Iussit & erectos ad sidera tollere vultus.

Gal. verò in 3. de us part. c. 3. hanc situ errecti caussam eludere videtur, adducto exemplo piscis cuiusdā & exortōn & dicti, qui oculū habens in vertice prater voluntatē semper intueri cœlū cogatur. cū homo reflexo in tergū collo duntaxat id facere queat, quemadmodū & prona animalia omnia. Ac propterea aliā rationē affert, qd quia homo manū instruētus sit, quibus varia operetur & perficiat sive stādo, sive sedendo id quod nisi erecta sit corporis figura prestare non posset. Caput etiam non cerebri caussa summo loco positum esse vult, cum cerebrum alibi etiam in corpore collocari potuerit, sed oculorum gratia, quos tanquam speculatorē saltissimum locū tenere oportuerit ex quo plurima circumspicientes fungentur suomunere. Sed nos piam illam sententiam de erector ad sidera vultu retinemus, & modum esse debere subtilitatum judicamus.

3. Optimā a. figurā capit is Gal. similē facit sphæra circa aures & tempora non nihil cōpressa, ut oblongior ante & retro fiat, à qua tanq; norma, quō longius cæteræ figuræ recedunt, eò sint deteriores cerebrī structuram & temperiem vitiosam magis arguunt. Rotundū itaq; caput finxit natura, tū quia pfectissimo membro pfectissimā debet ur figura, tū quia usib; quib; destinatū est caput, nēpē conversioni, & circumspictioni, rotunda figura maximè conveniens est, sum etiam ut caput tutius esset ab injurijs & periculis quibus expositum est magis, quam alia omnia corporis membra.

4. Magni-

4. Magnitudo quoq; capitis moderata esse debet, cū & hac ventriculorū cerebri constitutionē & spirituū animaliū actionē immutet. Nā in parvo nimis capite ob ventriculorū exitatē spiritus libere moveri ad obeundas animæ actiones nō possunt. Sicuti in capite magnitudinis modū excedente spiritus ob ventriculorū cerebri amplitudinem disiecti, ad munia sua coire & colligir ite nequeunt. Mediocriter tamen magnum caput laudat Galenus præsertim si simul ad sit figuræ concinnitas.

5. Causa diverse figure & magnitudinis capitis est cū materiæ quantitas & qualitas diversa, tum virtutis formatricis robur vel imbecillitas. Etenim ex mediocri copia materiæ pura, virtus formatrix valida, capiti figuram & magnitudinem optimam producit. Adjuvans tamen causa est industria nutricum quæ diversa ligandi ratione infantum mollia membra, & capita imprimis in varias formas fingere possunt, ut de macrocephalis populis septentrionalibus scribit Hipp. qui capita infantum recens natorum manibus fascièt ita constringebant, ut in longitudine ex crescerent, quod eam capitum figuram pulchram esse putabant; unde & appellatio illorum hominum nata est.

Sed de his sat.

6. Capitis divisionem quod attinet dividi potest in duas partes. in partem capillatam & in partem glabram. Capillata, quæ τεχνώσ calva dicitur; glabra verò ωργωμόν facies nominatur. Calva q; συναφίον Arist. i. hist. anim. dividitur rursus in anteriores, posteriores, medium, & partes laterales. Anterior à fronte ad suturam coronalem synciput dicitur: posterior suturam lambdoidam & primam colli vertebrā occupat & occiput nominatur; Media pars gibbosa vertex dicitur, eo quod hoc in loco in gyrum capilli vertantur, (wo der Wirbel oder wie etliche wollen der Gribbel ist) Latrales inter oculos & aures sunt, & tempora latini nominantur quasi ætatis tempus & annos sua canicie & matitentia prodant.

Cæteræ partes rursus divisauntur in continentes & contentas. Continentes sunt duplices communes & propriæ. Communes sunt cuticula cutis capillis infecta, pinguedo, panniculus carnosus. Propriæ sunt etiam duplices internæ & externæ. Externæ sunt duæ membranæ sc. pericranium, periostium & ossa. Internæ sunt duæ meninges, i.e. pia & dura mater. Contentæ sunt cerebrum & cerebellum à quibus medulla, quæ propriæ qua extra cranium est, spinalis diciuntur, à qua nervi tam in crano, quam extra ipsum ortū ducunt. De his omnibus partibus nunc ordine agemus.

CAP. II.
De partibus Continenti-
bus Communibus.

I. Pili; & sunt Corpora ex superflua mate-
ria excrementosa tertiae coctionis à calore nativo
adusta genita, in ea præcipue parte, qua cutis raril-
sima est, & temperata.

1. *Pili communi nomine cum totius corporis pilis, τείχεσ*
propriè εἴησαι, id est, Capilli, Persio Cirri à κείγω, rd est, incido dicū-
tur. Capillorum autem tota congeries νόμην, χαῖτα Ἐ λάχυν, id est,
coma juba crines vocatur. Viris à frequenti cæsione, cæsaries di-
citur, unde Cesariatus miles. Fœminis ab ornatu coma, id est, ca-
pillus aliqua cum cura compositus.

2. *Materia pilorum duplex, remota, & propinqua: Re-*
mota est humiditas superflua, quam glandulae recipere non pos-
sunt. Proxima est fuliginosus, crassus, terreus vapor, qui tertia co-
ctionis excrementum est.

3. *Causa efficiens est calor nativus moderatus, qui hos*
fuliginosos vapores exsiccat, & foras in cutis spiracula pellit.

4. *Forma pilorum, per accidentia quædam designari solet.*
Variant enim pili crassitudine, tenuitate, duritate, molitie, longitu-
dine, brevitate, rectitudine, crispidudine, multitudine, paucitate,
variant quoq[ue] pro cutis qualitate, pro conditione partium quibus
adhærent, sic etiam ratione etatis.

5. *Usus horum est. 1. ut sint ornamentum, 2. vestimen-*
tum, id est, ut defendant partes contra frigus externum. 3. ut ex-
purgent partes ubi enascuntur, à fuliginosis exrementis.

Secundò, 1. Cuticula capitis crassior est, quam ceterarum par-

tium.

2. Cutis

2. Cutis hic non adeò exquisito sensu pollet, ut in thorace & imo ventre, ratio quia in ceteris partibus adhæret membrana nervosæ; hic verò musculosæ, ob quam rationem etiam pauca sub cute hoc in loco invenit pinguedo.

3. Donata est exilibus venulis, arterijs, & nervis, præterquam circa occiput.

Tertiò 1. Panniculus carnosus. Cuius mentionem supra etiam fecimus, qui Cuti potissimum circa frontem adhæret; ibique crassissimus apparet. Hic interdum instar tendinis à musculis frontis ad musculos occipitis, & aurium percurrit. Ideoq; diligenter cavendum, ne portio huius panniculi pro pericranio sumatur, ut Fall. in obser. monet.

2. Vsus triplex. 1. ut Cranium à cute & cutis à cranio sine medio non tangatur, 2. ut Cranium per hunc panniculum sentiat
3. Ut per panniculum hunc dura mater Crano suspendatur.

Quotpletat

C A P. II.

De partibus Continentibus propriis.

1. Est Periostium & Pericranium. De his duabus membranis inter Anatom. sunt variæ disputationes; Alij enim pro pericranio periostium, alijs periostium pro pericranio sumunt. Nos cum Bauhino membranas hasce distinctas esse dicimus. Ideoq; pericranium est membrana mollis, tenuis, extrinsecus cranijs os tegens, à dura menynge suturas craniij transeunte enata, ut habet Gal. 8. us. par. 9.

Periostium verò est membrana nervea, tenuissima ossibus extrinsecus validissimè adhærens, exquisiti sensus, cuius beneficio non cranium dunt taxat, sed omnia ossa sentiunt, ut habet Arist. 3. de hist. anim. 13. Usus harum membranarum est, ut Cranium defendant, & crassam menyngeom cum cerebro suspendant.

Secundò

Secundò est Cranium de quo in Osseologia.

Tertiò Menynges cerebrum tegentes Græci μενίγγας Erasistratus Πτυκογρίδες: Pollux εἰλαιώδες: Arabes matres vocant. Sunt autem duplices dura & crassa, tenuis vel pia, illa superior; hæc inferior.

1. Membrane dura sive crassæ quantitas, & figura omnino cranio propiore respondet. Nullus enim in eo reperitur sinus, nulla cava, quam membrana hæc non impletat.

2. Est omni parte sibi continua, licet secundum crassitatem dividua sit, ita ut omni ex parte duplex spectetur: interius tamen candida & a quo humore magis obliterata. Hinc fit ut nonnulli duas statuerint meninges crassas, quod sane nobis non probatur. Nam quævis membrana hoc pacto duplex esset, cum etiam tenuissima membrane ad sensum dividuae sint.

3. Basí quidem Cranij omni ferè ex parte adhæret firmiter, à superiori autem cranij parte aliquantulum distat, licet fibras suas per suturas eius transmittat: Dicitur ferè quia propè glandulam pituitariam non adhæret, distantia porro à superiori cerebri parte necessaria est, propter cerebri dilatationem.

4. Septum ex sui reduplicazione in capitib[us] vertice constituit, Cerebrum in dextrum & sinistrum dividens, sed ad dimidium cerebri duntaxat, & dicitur falx vel septum falciforme, (nomen habet à similitudine falcis, qua messores utuntur.)

5. Quadrupliciter eadem membrana in posteriori parte, cerebellumq[ue] à cerebro magna sui parte dirimit. Sinus, ex reduplicazione septum constituent, oriuntur quatuor, instar rivorum sanguinem & spiritum vobentes, licet nec venæ sint, nec venas manifestè contineant.

6. Quatuor horum sinus concursus λῆ^η id est, Torcular dicitur, fitq[ue] ad suturæ lambdoidis principium. Nonnulli torcular uni sinui tribuunt, alij duorum concursui. Nobis eorum magis arridet sententia qui omnibus attribuunt.

7. Sinuum

7. Sinuum horum duo priores laterales sunt, oriunturq; ad basin occipitis, juxta latera sutura lambdoidis & magnum occipitis foramen. Desinunt in sutura lambdoidis principio ubi coeunt ambo in Torculari.

8. Tertius ex coniunctione duorum priorum oritur, ad suturam lambdoidem. Hinc per capitis longitudinem sub sagittali sutura delatus, ad nariū ossa abit, vocariq; solet communiter vena.

9. Quartus similiter adduorum dictorum concursum apparet, progrediens inter cerebrum & cerebellum, ita ut clunibus cerebri finiatur. Tantum de dura matre.

Convexa crassæ mennigis superficies, ut resectæ parti Calvæ suberat, cum ternis sinibus, & torculari conspicua.

- a. Coalitus duorum sinuum, Torcular nuncupatur.
- b. c. Sinus bini laterales sunt, qui exorsæ à sexti conjugij nervorum cerebri foramine sub occipite feruntur usq; dum coalescant, quod fit in elatissima cerebelli sede, qua id occipitis os contingit.
- d. d. Vene in duram cerebri membranam sparsæ sunt.
- e. Tertius sinus.

Hæc Figura quartum sinum, cæteros autem dissecatos exhibit, propter orificia vasculorum, quæ ex omnibus finibus quaque versus educuntur.

- a. b. Bini sinus laterales.
- c. Coalitus duorum sinuum.
- d. Quartus sinus.
- e. Tertius sinus.

B

10. Pla

10. Pia mater sive tenuis membrana xegosidns Grecis dicitur membrana est tenuis, exquisiti sensus cerebrum, eiusq; partes obtegens.

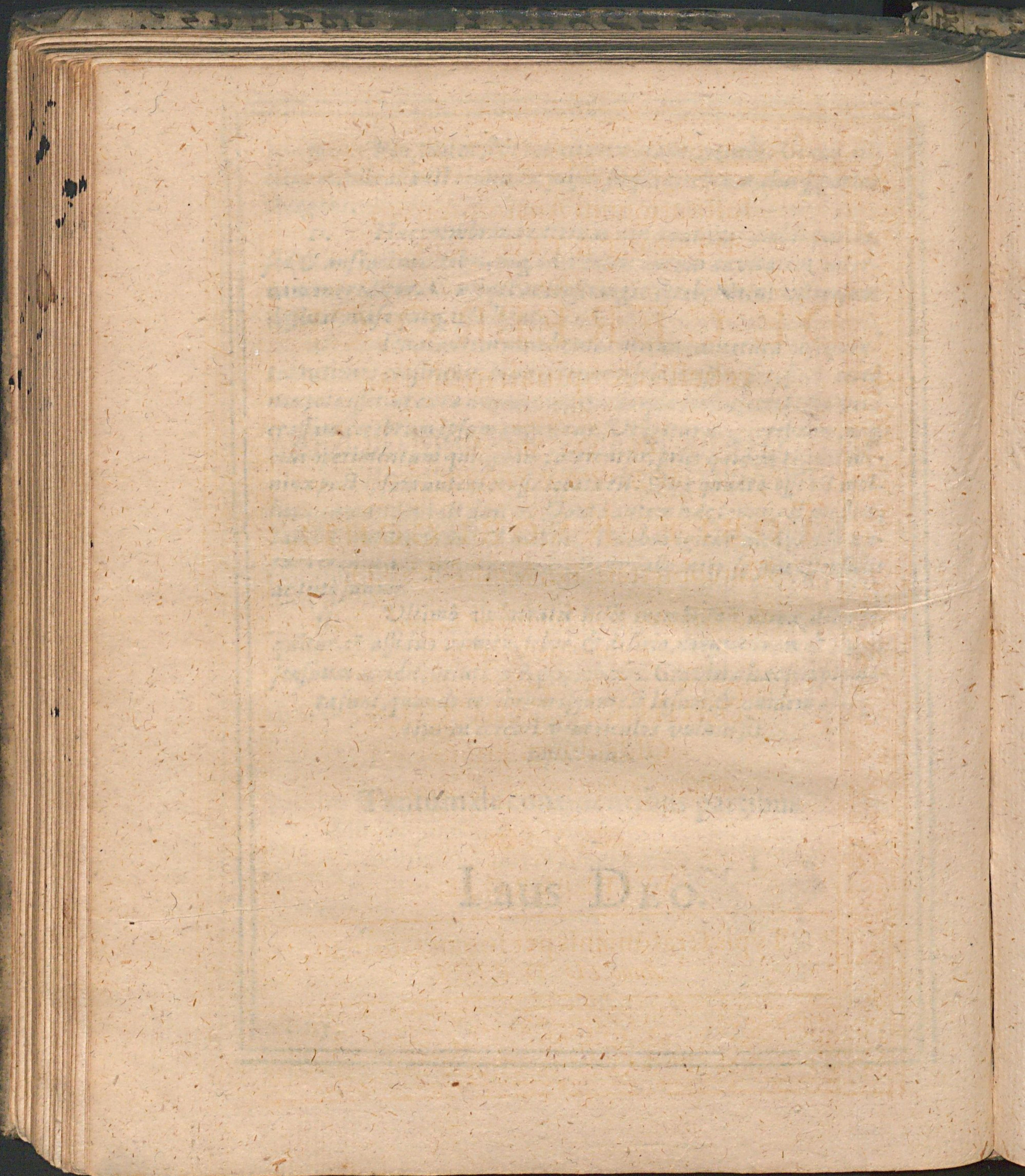
11. Hac membrana externas non duntaxat ambit partes, sed & anfractus cerebri, usq; ad ventriculorum cavitatem internam ingreditur. Continet ac constringit cerebrum, ne extrorsum diffundat, vasa queq; ipsa ligat.

12. Duas autem membranas non unam natura obsequentes rationes construxit. Nam si tenuem solam effecisset, fieri certè non potuisset, ut citra naxam cum cranio ipsa consuesceret: sin verò crassam, cerebrum ipsum augeretur. Ut igitur neg; cerebrum, neg; eius operimentum quicquam paterentur, prior quidem tenuis meninx post ipsam autem crassa locata est. Quæ quanto osse est mollior, tanto tenui est durior. Quantò autem hæc tenuis est mollior, tanto tenui cerebrum est mollius. Duobus igitur medijs usæ naturæ cranium & cerebrum pauco intervallo inter se sine offensione actutò junxit.

13. Ultimò vulneratis hisce membranis atrox dolor sequitur, cū assiduo vomitu, febre, & delirio, nonnunquam & stupor sensuum accedit, veluti in Apoplecticis. Graviora hæc symptomata sunt, quando cerebrum ipsum est læsum, & quidem alius in cerebri ventriculos vulnus sic inflictum.

Tantum de continentibus partibus.

Laus D E O.

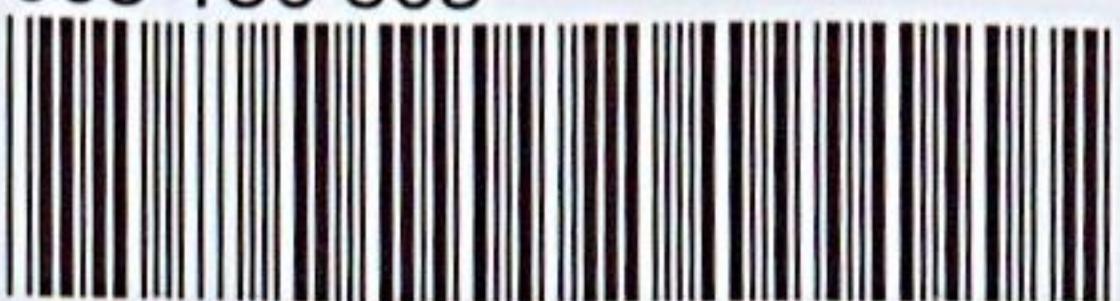

Uk 662

Obra completa de Don Quijote de la Mancha

ULB Halle
005 136 865

3

1017

Ay

de ut deus eud-fratre. omnia regni dei facta.
¶ Omne offensione estate vobis exponitur. Tunc
sic ab facie et ego ex omni embus placuisse
hunc quod in vobis est sicut multis. et per

Saint Luplui und nim

¶ Ita datus me estat et agor ipi lucis
antes vos faciat. No. per omnia memori etis
et scilicet hinc vobis pri pte men tenetis
¶ Solo aut vos facit. qd. omne omni caput vobis
est caput. it muliere ore caput vobis ipsa
¶ Omnes omnes ei. qui estime vidato caput

aut caput sunt. Omnes si mulier omne a
propter non videt caput. Aut caput non sunt

¶ Num est eni ac fabulatio. Rom. si non
videt mulier frumentum. et iusta tangere
mulier tenuit et levigata et ingredi.

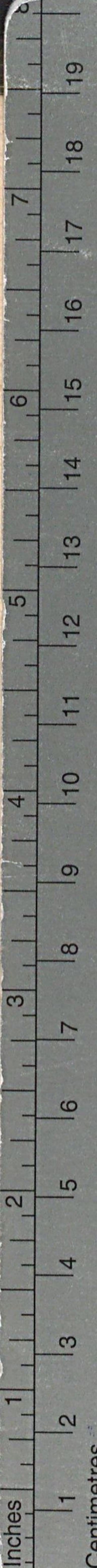
¶ Unus natus non videt caput suum. qd.
magis est ergo nisi du. Dulci est gloria
per. Rom. eni sed muliere f. mulier
vicio. Etiam non est amnis vir spes nichil
si natus. qd. vobis. Tunc estet multe. et
lancio dulcis sum enim. vobis. vobis.

¶ Vnde vobis. vobis. vobis. vobis. vobis.

Farbkarte #13

B.I.G.

Black	White	3/Color	White	Magenta	Red	Yellow	Green	Cyan	Blue
Black	White	3/Color	White	Magenta	Red	Yellow	Green	Cyan	Blue
Black	White	3/Color	White	Magenta	Red	Yellow	Green	Cyan	Blue
Black	White	3/Color	White	Magenta	Red	Yellow	Green	Cyan	Blue
Black	White	3/Color	White	Magenta	Red	Yellow	Green	Cyan	Blue

Anatomicarum
T I O X I I .

S C O N T I .

s capitis.

M. A.
ÆSIDIO

VO BLOCH II,
; Med. & Phil.D.

rgensium Academia
dam suscipiet

Stangius

rg. Frisius

ab. horis & loco notis.

ER G AE,

per Iohan. Gorman.
I. CVII.